

Olen herännyt juuri, maailma ympärilläni on pimeä. Makaan hetken, ajattelen. Luulen muistavani ääniä kuluneilta päiviltä, mutta en osaa yhdistää niitä kasvoihin. Milloin minä nukahdin? Olen melko varma, että en ollut silloin yksin. Olen melko varma, että nyt olen. Käteni yltää täpärästi katkaisijalle, valo paljastaa maailman todelliseksi. Kotini näyttää siltä, kuin joku olisi elänyt siellä. Sydämeni iskee oudossa rytmissä, yritän turhaan tunnistaa sävelmää. En muista, milloin olisin viimeksi peseytynyt, siitä tuntuu olevan viikkoja, ellei jopa kuukausia. Nyt pudotan vaatteeni maahan ja istun suihkun lattialle antaen kuuman veden pestä pois kaiken epäpyhän, joka on minuun takertunut. Ilma on kosteaa, minä en voi hengittää. Hukun. Pakenen, varoen vilkaisemasta ohikulkumatkalla peiliin. Minä en tahdo nähdä häntä, minä pelkään aivan liikaa. Hänen silmänsä tuijottaisivat ensin minua, sitten hän katsoisi lävitseni ja sanoisi: "minä tunnen sinut". Minä en tahdo kuulla, minä en tahdo nähdä, siksi minä pakenen, varoen vilkaisemasta ohikulkumatkalla peiliin. Keittiössä on likaista ja hanasta tuleva vesi jollain uudella tavalla vaarallista. Kaikki veitset ovat pöydällä, nekin, joita en koskaan käytä. Yhdessä pullossa on hieman viiniä pohjalla, kaadan sen viemäriin ja palaan sänkyyni. Huomaan, että puhelimeni on soinnut kolme kertaa. Se on ollut aivan vieressäni, mutta en ole silti kuullut mitään. En soita takaisin, sillä en tahdo kuulla omaa ääntäni. Hengitykseni on katkonaista, näkökenttäni reunoilla näkyy tummia hahmoja. Ne katoavat yhtä nopeasti kuin tulivatkin, mutta silti minä tiedän, että ne ovat aina siellä, ja joka kerta palatessaan ne ovat taas hieman lähempänä. Aistin pääni sisälle asennetun verkoston ja kelta-harmaaksi kuvitteleman massan sen loputtomissa mutkissa. Ainoa tarpeeni on se, että minun pitäisi oksentaa kaikki myrkky ulos minusta, mutta en voi tehdä sitä, sillä saattaisin epähuomiossa menettää myös jotakin tärkeää. Tummat hahmot ovat palanneet ämpärit mukanaan, ne tahtovat kerätä talteen erittämäni kitkeränhajuisen hyhmän. Minulla on hirveän kylmä, käärin peiton tiukemmin ympärilleni ja hikoilen palellessani.